

Б Ю Л Е Т Е Н Ї

— Т. П. ОУН у В. Б. —

Ч. 3/106/

Рік XVIII

М. ТУР

СЕКТОР ЗОВНІШНОЇ ПОЛІТИКИ - ЗАВДАННЯ І НАПРЯМНІ

В тотальній боротьбі української нації за відновлення самостійності і соборності зовнішньо-політична діяльність української еміграції є поруч революційних зусиль на Рідних Землях найголовнішим чинником визвольного фронту.

Організація Українських Націоналістів від початків свого існування надавала зовнішньо-політичним зусиллям головної уваги та ясно визначувала цілі і завдання ресорту зовнішньої політики в постановах Великих Зборів.

Ставка на власні сили оперта на вселюдських міжнародних і Божих законах та деклараціях, як ОН і Американського Конгресу, знаходить безмежне поле до дії. Успіхи залежать лише від вкладу наших власних зусиль у мобілізування світової opinio на допомогу українській визвольній справі.

Здійснювання наших завдань на зовнішньому відтинку повинно проводитися у двох формах: інформативно-пропагандивній і акціях.

Постійне, послідовне і вчасне інформування вільного світу про зусилля і жертви українського народу на Рідних Землях в його боротьбі проти окупанта-Москви, пригадування волелюбним народам про злочини ворога в минулому та вказування на їхню власну небезпеку в майбутньому від термоядерної війни, якщо знехтують альтернативну потугу — поневолені народи на чолі з Україною, що єдина зможе розвалити московську імперію із середини і зберегти світ від голокосту. Використання всіх доступних нам засобів на послаблення ворога в opinio вільного світу, вказуванням на нього, як варварського напасника-дикуна, негідного визнання чи пактування з жадним свободолюбним народом, позбавити його всякого морального і політичного права на існування, переконати вільний світ в konieczності ліквідації його невірничої імперії та побудови справедливого укладу на сході Європи вільних національних держав. Нап'ятнувати і дорікати тим урядам, впливовим групам та одиницям у вільному світі, що є невральноними до існування російської імперії або її активно визнають і з нею пактують постійним та послідовним пригадуванням їм про злочини Москви в минулому і в сучасному, про геноцид, етноцид, націовбивство незалежно якої краски бувають можновладці-окупанти. Вказувати на фальшивість, підступність, хижачтво та безправність Москви супроти вільного світу і нею поневолених народів. В парі з тим наголошувати вселюдські і Божі моральні вартості українського і інших поневолених народів, їхню свободолюбність та високу культуру.

При тому кожночасно протидіяти московській ворожій пропаганді.

Наші акції на зовнішньому відтинку повинні зосереджуватися на головних постулятах зовнішньої політики ОУН:

- 1/ За право України й інших поневолених Москвою народів на самостійність, незалежність і державність;
- 2/ За здійснення постанов ОН і Американського Конгресу відносно деколонізації східної Європи і Азії, прав народів і людини, за право збройної інтервенції для здійснення тих постанов;
- 3/ За визнання акредитованих дипломатичних місій при ОН і в столицях держав вільного світу від України й інших поневолених народів;
- 4/ За право вільного доступу і вживання всіх модерних засобів комунікації для інформації нашого народу про дійсний стан в Україні та для побороювання ворожої пропаганди окупанта про вільний світ, для посилювання змагань за розвал імперії.

Обі форми здійснювання наших завдань на зовнішньому відтинку вимагають не лише людського потенціалу, але передовсім власних середників комунікації у формі журналів, бюлетенів, політично-наукових видань, радіопередач тощо, та власних чи споріднених інституцій, як платформи для практичної і послідовної роботи серед чужинецького світу.

Завдяки послідовним зусиллям Терену ВВ за останні тридцять років праця на зовнішньому відтинку вже має знатні успіхи, набувши досвід і конечні для цього середники. Не всі із давніше набутих платформ є активними, тому нашим завданням на новій каденції є посилити діяльність тих, що з різних причин занедбані.

До активного здійснювання завдань зовнішньої політики нашого Терену треба дальше використовувати наші суспільно-громадські установи, як СУБ, СУМ, ОБВУ, ОУЖ і інституції, як УІС, УВС, Делегатура АБН, та відновити діяльність АУТ, БЛЕФ і Групи Парляментаристів.

nnnnnNnnnnn

НАПРЯМНІ УКРАЇНСЬКОЇ ЗОВНІШНЬО-ПОЛІТИЧНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ У СВІТЛІ VI ВЕЛИКОГО ЗБОРУ ОУН
/З генерального плану - скорочено/

Наша зовнішня політика у світлі постанов VI ВЗ ОУН не змінилася. Великий Збір ОУН її лише поширив і уточнив, а розвал російської імперії і побудова на її руїнах вільних національних держав, себто ставка на поневолені народи - далі залишаються нашими першочерговими завданнями. І так:

- 1/ В центрі нашої міжнародної політичної діяльності завжди мусить бути Українська Самостійна Соборна Держава через розвал російської імперії. Цього принципу не вільно розводнювати сприйнятливими для західних детантських чинників гаслами, намістками. Боротьба і вимога УССД не може бути підмінювана якимись гуманітарними, "популярними" гаслами чи ідейками. Наша дія не сміє провадитись за т. зв. людські права, що є ідентичними з правами індивіда у власній державі. Права людини-індивіда поневоленого народу ніколи не є тотожні з правами члена поневоленої нації.

"В своїй хаті своя правда
І сила і воля". - Т. Шевченко.

2/ Початковий етап акцій у захист політв'язнів розгортався під гаслом за людські права і висування поодиноких осіб у центр уваги. VI-ий ВЗбір наголошує, що наші акції завжди мусять провадитись за УССД і за розвал російської імперії... Оборона політичних в'язнів це складовий елемент в цій акції. Як довго провадиться боротьба за державність, так довго будуть політичні в'язні. Проблема в'язнів, це особливе завдання для гуманітарних і червонохресних організацій, як Амнести Інтернейшонал, Червоного Хреста, Міжнародної Комісії Юристів, харитативних і громадських організацій, Комісії прав людини при ООН, при Європейській Раді в Страсбургу і т. д. Революційна Організація ставить в центр уваги державу...

ООН може відкликатися до новіших елементів міжнародного права, декларацій і резолюцій Об'єднаних Націй про розвал імперій, про легальність збройної допомоги поневоленим народам у боротьбі проти колоніального ярма, до Женевської Конвенції про зрівнання прав полонених регулярної армії з полоненими повстанських армій, до закону Конгресу ЗСА 80-96 з липня 1959 року про Поневолені Нації за розвал російської імперії, а комплекс гуманітаризму залишити за організаціями, які себе такими декларують.

3/ Ставлячи в центрі уваги боротьбу за УССД і розвал російської імперії, треба висувати вимогу звільнення полонених бійців ОУН-УПА, добиватися суцільної легалізації новим міжнародним правом... В обличчі факту, що західні держави ведуть офіційні переговори, визнаючи легальними речниками народів представництва революційних, повстанських формацій/африканських, азійських чи лат. Америки народів/ - треба домогатися таких прав для ОУН, і власне з цих позицій обороняти політв'язнів, як речників боротьби за національне визволення.

4/ Доказування непричетности до національно-революційної боротьби членів ОУН-УПА і вказування на них, як лише на в'язнів сумління - виключає найважливішу категорію в'язнів, які вибрали революційний шлях визволення. В осередок нашої боротьби треба ставити в'язнів революційного чину, зброї, членів ОУН-УПА.

5/ Генеральна напрямна нашої дії на цьому відтинку - довести до міжнародно-правного визнання легальною революційно-визвольну й збройну боротьбу України й інших поневолених народів/націй проти Московії і допомогу їй з боку вільних націй світу...

6/ Окреслювати збройну боротьбу чи технічно-революційні акти поневолених народів проти російського окупанта як терористичні дії, а їх виконавців, як терористів є провокацією ворога і його спільників. Підметом і носієм терору є поневолювач, а не поневолені народи.

7/ Великий Збір ООН заявляє свою повну підтримку всім поневоленим народам, а зокрема афганському, а й теж польському народам в їх визвольній боротьбі проти російського окупанта і його системи панування, себто з усіма терористичними складниками: компартією, МВД, етатизмом і т. д. ООН сподіється, що "Солідарність" не буде обмежуватися тільки до захисту інтересів робітництва, але респектуватиме права українського народу на його суверенність і соборність... ООН підтримує заклик "Солідарности" до робітництва й народів під російською сферою впливів до участі у спільній боротьбі за незалежність і соціальну справедливість...

ООН не співпрацює з тими організаціями сусідів України, які претендують на українські етнографічні землі, не визнаючи засади соборности України.

НАШІ НАЙБЛИЖЧІ ЗАВДАННЯ

1/ Старатися про створення зв'язку з Афганістаном осередків психологічної війни ОУН-АБН для радіомовлень до вояків советської армії, поширювання листівок, інфільтрації в середину імперії й армії ССРСР та його сателітів:

Звернути увагу - Україна з відгалуженням:

- а/ Корея чи Японія - на Сибір,
- б/ Афганістан, Близький Схід і Африка з Єгипту,
- в/ Латинська Америка, зокрема Куба.

2/ Якнайширше розпропагувати методи й форми боротьби польського народу в країнах поневолених в ССРСР і інших сателітних країнах через ОУН-АБН, щоб показати різні форми революційної боротьби, головно методи опанування страйкуючими заводів і фабрик, що комплікує окупантові збройно інтерв'ювати.

3/ Подбати про наші представництва у Вашингтоні, Токіо, Каїро.

4/ Видавати й пересилати за залізну заслону під фірмою ОУН і АБН періодик української і російською мовами.

5/ Робити серйозні заходи перед урядом ЗСА відносно зміни політики детанту й практичних заходів допомоги нашій дії, напр., вможливлення ОУН-АБН створення центру чи скріплення політично-психологічної війни за технічною допомогою компетентних для цього чинників, при визнанні нашого політичного змісту.

Робити натиск на практичну підтримку нашій визвольній акції через включення в "Голос Америки" і "Радіо Свободу" інших людей і зміни змісту концепції досі пропагованої. Добиватися власної радіовисильні, щоб політично й технічно було можливо створити незалежний центр психологічної війни ОУН.

6/ Постійно виготовляти відповідні звернення і матеріали від Проводу ОУН і ЦК АБН з приводу подій в Афганістані, Польщі, Литві, Грузії чи серед інших поневолених народів... Подавати напрямні для солідарної дії. Виготовити окремі звернення до магометанських народів.

7/ Не випускати з нашої уваги африканських народів, заатакованих Москвою, Кубою, "ДДР". До цієї боротьби-акції залучити наших нових прихильників у вільному світі та інші національні групи, чи й наших українських симпатиків, що знають російську мову.

8/ Ініціювати і розгортати акції в обороні України проти російського імперіялізму, ангажуючи до них весь актив ОУВизв. Фронту і якнайширші кола громадянства й еміграції поневолених народів.

9/ ОУН закликає українську громадськість у вільному світі докласти всіх зусиль у відзначенні заслуг Юрія Шухевича супроти волелюбних людей і народів, - як оборонця вічних вартостей Людини і Нації. З цим пов'язувати його Батька сл. п. ген. Романа Шухевича-Тараса Чупринку.

10/ Необхідно скріпити зовнішньо-політичні акції українських жіночих організацій серед жіночих організацій вільних народів світу, щоб вони теж захищали нашу визвольну концепцію й мету нашої визвольної боротьби, а також розгортали співпрацю наших українських жіночих організацій з аналогічними жіночими організаціями еміграцій поневолених народів.

117 VI ВЗ ОУН висловлює своє обурення й рішуче відкидає інспіровані

Т. СТЕПОВИЙ-МОРОЗЕНКО

АКТИВІЗУЙМО АНТИМОСКОВСЬКИЙ ФРОНТ

Вже від перших днів існування ОУН, Провід присв"ячує велику частину своєї загальної праці зовнішньому відтинкові, знаючи добре, що брак виrozumіння зі сторони Заходу до української справи, було однією з причин програші наших визвольних змагань 18-21 роказ, помімо сприятливих умовин та великої нагоди для відновлення та закріплення своєї держави.

Сьогоднішній Провід, - а Голова Проводу зокрема, - присв"ячує велику увагу організуванні спільного світового фронту для ліквідації московської тюрми народів, яка виступає на зовні під назвою ССРСР.

На нашому терені від часу нашого тут поселення осягнено чималі успіхи в голошенні правди України, та здобуто численних прихильників нашій боротьбі й справі визволення України, але тими успіхами ми не сміємо задовольятися, а ще більше посилити нашу працю на всіх доступних ділянках політичного життя цієї країни. Для кращого реалізування зовнішньої праці ми мусимо в першу чергу мати головну плятформу, з якої можна кермувати та координувати працею на всіх зовнішньо-політичних відтинках.

Тому належить відновити на цьому терені діяльність ЕРС/Европейської Ради Свободи/, АБН та Англо-Українського Товариства. Мусимо мати тісні контакти з середниками інформації. Тут є завдання для наших працівників преси. Наші комбатантські організації повинні мати контакти з подібними організаціями в цій країні, а молодечі організації з молодечими, головно політичними організаціями Великої Британії. Далі - школи зі школами, ОУЖ з жіночими організаціями. Робітники повинні впливати на зовнішньо-політичні дії профспілок, членами яких вони є. Виборці повинні мати особисті контакти з членами парламенту своїх виборчих округ. Окремо треба звернути увагу на політичні партії цієї країни, куди можна спрямовувати наших молодих людей, які могли б внутрі тих партій робити корисну роботу для української визвольної справи.

Важливими є особисті контакти з впливовими людьми, бо почerez них можна багато зробити. В зовнішній праці повинні ангажуватися всі наші члени та прихильники. Самозрозуміло, що всі заангажовані в тій ділянці повинні завсїди кермуватися у своїх діях виключно добром української справи. Ми повинні завсїди відповідно реагувати на прихильні та неприхильні нам виступи в чужій пресі, телевізії та радіо, похвально за прихильну поставу, та спростуванням неприхильних чи ворожих нам виступів.

В зовнішньо-політичній праці на зовні ми повинні переконати наших чужинецьких приятелів та господарів цієї країни, що інтереси України є тотожні в багатьох відношеннях з інтересами вільного світу, та що Москва є ворогом не лише України та інших поневолених нею народів, але теж всього волелюбного світу та, що так довго не буде тривалого та справедливого миру у світі, як довго існуватиме московська імперія, яка є корінем майже всього зла в сьогоднішньому світі. Лише деконізація тієї потворної імперії принесе справедливий та тривалий мир та добробут для сьогоднішнього неспокійного світу.

В праці належить уникати важливих потягнень, без узгіднення та апробати Проводу. Робити все спільними координованими зусиллями, без непотрібних дуплікацій, як це часто трапляється.

До акції на цьому відтинку нас постійно закликає та заохочує Край устами наших друзів, які приділяють зовнішньо-інформаційній ділянці велику увагу. Нашим священним обов'язком є допомогти їм морально і духово видержати, та діждатися світлих вирішальних днів - днів боротьби та остаточного здобуття вільної Української Держави.

nnnnnnnnnn

СПРАВИ ВІЙСЬКОВОГО СЕКТОРУ

Військовий вишкіл:

У військовому вишколі, який організується на нашому терені візьме молодь у віці 16 років і понад. Вишколи відбуватимуться на протязі двох днів при кінці тижня, шість разів в році. Для вишкোলів терен буде поділений на дві частини: - разом Об. 1,2,3,4 і 5, 6, 7. В суботу вечером, після ділової програми передбачується організоване дозвілля, забава чи ватра.

За програмою вишкіл буде поділятися на три частини: - 1. Військово-політичний, 2. Військово-теоретичний і, 3. Військово-практичний.

Військово-політичний вишкіл провадитимуть старші вишкільники. Основою для тем вишкільної програми буде - "Боротьба поневолених народів синхронізованими революційними діями як альтернатива до атомової війни". В цій програмі матимуть місце теми: Платформа і концепції АБН, Комплекс УПА/політичний і мілітарний/, пізнання ворога, зброї і т. п.

У військово-теоретичному вишколі/теренознавство, читання мап, вживання компасу, радіонадавачих і відборчих апаратів, вживання шифрів, тактика партизанської боротьби/ - візьмуть участь як вишкільники та інструктори побіч молодих вояків також бувші вояки УПА чи ОБВУ.

В практичному вишколі буде узгляднено вимарші в терен і виїзди на дводенне таборування/малі шатра і власна кухня/. Це має бути практична заправа молоді до важкого вояцького життя. В програмі практичного вишколу буде теж самооборона, перша поміч, стрільня з крісів та пістолів.

Було б побажаним, щоб прибуваючі на вишкіл, закупили собі військовий одяг.

Раз в році будемо практикувати апель, а тоді мали б з'їхатися усі разом: вишкільники, інструктори і молодь-курсанти разом з своїми приятелями і родинами на дводенну програму: ділову і розвагову.

Зорганізування військового вишколу, урухомлення і діяльність стрілецького клубу і стрільниці та успіх праці у цій ділянці залежатиме у великій мірі від настанови не лише ТП, але обласних і станичних Проводів/заохота і фінанси/V

В близькому часі Сектор Військових Справ ТП опрацює в деталях плян вишкোলів. В пляні будуть подані дати вишкোলів, які треба залишати вільними від інших зайнятть, щоб не перешкаджати вишколам.

I. СОЛОВІЙ

nnnnnnnnnn

ПРО "ДЕРЕВО НАЦІОНАЛЬНИХ ЗАДАЧ"

Фіксація та виявлення окремих "Гілок"

/До серії "Політичні лекції для української молоді"/

УЦІС. - Як ми вже повідомляли раніше, на Захід проди- стався черговий документ з України про "Дерево національ- них задач" пера Степана Говерлі. Праця Степана Говерлі є черговим цінним документом нескореної України, який не ли- ше закликає, але й зобов'язує до посилення боротьби за іс- нування української нації і за її державну незалежність. Повний текст друкується у журналі "Визвольний Шлях". У цьо- му числі "Бюлетеня ТП" друкуємо перших два розділи згаданої праці, щоб на неї звернути спеціальну увагу нашого членст- та й заохотити його до прочитання цілого цього документу - Редакція Бюлетеня.

Священна мета української нації - УССД

В українській літературі, що її видає і ширить національно-визво- льний рух України, домінуюче місце посідає тематика захисту прав лю- дини, викриття тоталітаризму як політичної системи, збудованої на на- сильстві й неспроможної забезпечити політичних прав своїм громадянам. У той же час далеко не визначальною є розробка основної, фундамен- тальної теми українських національних задач як з погляду невідкладних задач потреб дня, так і безперспективних задач, що диктуються священ- ною метою нації - здобуття суверенітету і державности. Дуже мало праць і загального освітньо-пізнавального характеру і конструктивних розро- бок; та пропозицій цілеспрямованої діяльності окремим особам чи гру- пам.

В результаті молодь, що поповнює їх, політично не підготовлена, не ознайомена ні зі зробленими, ні актуальними задачами і, як правило, вимушена не продовжувати успадковану від попередників працю, а почина- ти від перших кроків, проходити вже пройдену дорогу. А зробивши лиш початкові, часто невмілі й повторені кроки, надовго опиняється за них у неволі. Жорстокі репресії, концтабори, моральні й фізичні страждан- ня - "закономірна" доля учасників національно-визвольного руху, - про- те результати цього і компенсацією за жертви повинно бути розширення Руху, а не топтання на місці, не повторення пройденого./Правда, дуб- лювання вже зробленого кожним наступним поколінням учасників Руху зна- чною мірою є неминучим, оскільки це - об'єктивний процес у функціону- ванні Руху/.

Праці українських ідеологів, істориків, чільних політичних та гро- мадських діячів, документи і матеріали діяльності колись існуючих пар- тій, організацій, товариств вилучено з публічних бібліотек, отже ши- рокому читачеві вони недоступні. В приватних книгозбірнях окресленої літератури теж немає - через те, що такі книги та матеріали входять в "індекс" антибольшевицьких, антиросійських і у випадку виявлення їх конфіскують, власників заносять у картотеку потенціальних ворогів, а ще недавно за всі ці матеріали репресували.

Зарубіжна література наукового й пізнавального характеру з анало- гічної тематики в книгарні, звісна річ, не надходить. Немає її в пуб- лічних бібліотеках. Все, що офіційно видають масовими накладами укра- їнською та російською мовами - спрямоване на фальсифікацію й спотворен- ня українських національних задач, на задурманення й присипляння укра- їнца, стерилізацію його національної свідомости та патріотичного покли-

ку до активних дій задля досягнення свободи. Справжня російська стратегія з проблем внутрішньої та зовнішньої політики, справжні шовіністичні імперські цілі і задачі розробляють в закритих інститутах за завданням імперського уряду. Монографії, розробки, статті видають під графою "для службового користування" як рекомендації для втілення їх в життя партійним апаратом, міністерством закордонних справ, КГБ і МВД, іншими державними інституціями.

Таким чином зацікавлений український читач не має доступу до літератури, ознайомившись з якою і, застосувавши здобуту інформацію до потреб та задач України - міг би створити картину об'єктивного стану нашого національного життя, побачити драматизм справжнього становища, відчути в собі, та на собі ганебність колоніального ярма і - керуючись синівським обов'язком та відповідальністю за долю нації - схопити й визначити для себе такі задачі, які - зобов'язуючи до громадської праці - приносили б оптимальні результати в наступі нації до свободи. Тому порушення, постановка в порядку дискусії та розробка цих питань в літературі українського національно-визвольного руху має визначальне значення, виступає як одна з першочергових - важливих "гілок" "дерева задач".

За своїм змістом, об'ємом, масштабністю "дерево національних задач" є винятково складною системою систем, що складається з органічної єдності й сукупності систем меншого порядку. За своїм значенням, місцем, специфікою кожне з відгалужень "дерева задач" мало б бути розглянене за системним підходом, а робота в цілому стати цілісним, всеохоплюючим - як саме "дерево задач" - деяким науковим дослідженням. Це грандіозна тема й не під силу одній людині. Автор же, крім того, загалом не має можливості працювати як дослідник і тому в цих коротких замітках не торкається теоретичних аспектів теми, а виносить свої думки на осуд читача лиш у формі постановки питань та як ілюстрації окремих задач, що - на його погляд - стоять перед Рухом.

Нація - це даність Бога

Нація - це вічна й у своїй внутрішній сутності постійна спільність, кровно та психологічно споріднених людей, яка одержує в непорушну спадкоємність і даність - суверенітет, державність, незмінність національного "Я". Незалежність і суверенний державний механізм - її найвищі, нетлінні цінності. Без них вона неповноцінний, важко поранений організм; що лиш животів, поступово підупадає й гине, немов підрубане дерево. Отже, задля власного життя, самозбереження, процвітання, нація зобов'язана зберігати та охороняти свій суверенітет як кровообіг, як душу, як національну недоторкану святиню. А втративши її в період історичного лихоліття, - знову здобути, повернути собі цей священний храм. Оскільки ж нація існує не у вакуумі, а живе й розвивається в історичному процесі і в постійному спілкуванні з іншими народами як складний, багатогранний організм - то, виходячи із своєї священної мети - необхідності суверенного стану буття, - занурює "коріння", нарощує "стовбури", формує "корону" задач у такій відповідності і гармонії, щоб вони в непорушності забезпечили й гарантували їй цю основу основ національного життя. Таким чином разом із сукупністю вище окреслених завдань "дерева національних задач" - це також виявлення, визначення та розробка комплексу таких задач, які в сьогоденні та в близькій і далекій перспективі, тобто в історичній еволюції нації та її зіткненнях з народами - покликані зберігати як даність Бога, як природні, недоторкані права, як передумову життя суверенітет і державність нації, вести до духовного та економічного розквіту, росту, добробуту усіх її членів, до збільшення міжнародного авторитету й впливу нації, до загального поступу світової цивілізації та зближення народів.

Ця характеристика відповідає насамперед буттю незалежної нації. Статус суверенності визначається багатьма ознаками, найважливіші з яких такі:

а/ територія нації не включена в склад іншої держави і її кордони непорушні;

б/ нація керується своїм національним урядом, що має верховенство, захищає суверенні інтереси нації й виражає власну свободу волі по відношенні до урядів інших держав;

в/ державний механізм і національний уряд визнані міжнародною співдружністю суверенних держав, що - на ознаку - встановили з ним дипломатичні відносини й акредитували повноважних послів;

г/ уряд веде, незалежну від іншої держави, зовнішню і внутрішню політику;

д/ нація має власні збройні сили, підпорядковані національному урядові;

е/ нація має власну національну фінансову систему/грошову одиницю, золоті й валютні запаси/ та зовнішню торгівлю;

ж/ має історично спадкоємні символи державного буття: національний герб, прапор, гімн.

Україна не характеризується цими ознаками незалежності. Священна даність, якій підлягає усе "дерево національних задач", за що Україна боролася протягом століть, знову сплюндрована окупантом. Після проголошення Української Народньої Республіки й короткого періоду суверенності - Москва почала підступну, непророковану, агресивну війну, окупувала - слабку на той час, молоду - державу, що знаходилася в стадії становлення, розмістила на території України окупаційні війська і знову включила її в склад своєї імперії.

Сьогодні Україна в далеко трагічнішому становищі, ніж статус колонії. Ми - не громадяни своєї держави. Ми, по суті, навіть не повноцінні члени національної родини, що живуть і працюють на власній землі задля блага свого народу й себе самих. Ми - знедолені московські невільники й лакеї, що їх імперська нація експлуатує у своїх цілях, використовуючи і як доброякісне та безвідмовне гарматне м'ясо, і як наймитів та кріпаків на господарському освоєнні її диких просторів, і як добірний генетичний матеріал для поповнення та збільшення її інтелектуального, духовного та людського потенціалу.

Тому для українців "деревом національних задач", або найосновнішим його відгалуженням, має бути формулювання та розробка сукупності таких національних задач, які стали б могутнім двигуном у русі до її мети - ліквідації свого колоніального становища, - задач, що вернули б Україні суверенітет, державність, повноцінне національне життя й повноцінність серед націй світу. Задача дуже складна, проте реальна, досяжна.

Україна обрала життя і свободу. Тож перед нашими національно-визвольними силами стоїть ряд задач, які їм до снаги вже тепер. Задачі ці давно назріли, а за невідкладністю та значенням є одними з найважливіших і далекоюсяжних.

ЗЕНОН

ПРОБЛЕМИ СУМ

СУМ є резервуар, звідки черпається кандидатів в ряди Юнацтва ОУН. Чим більше свідомих національно і організаційно вироблених сумівців в рядах старшого юнацтва СУМ тим більше є кращих кандидатів в ряди Юнацтва ОУН. І вже хочби з тої причини ми маємо потребу займатися проблемами СУМ як на форумі ТПроводу, Обласних і Станичних Проводах і члени Організації індивідуально, які мають великий досвід і стаж у виховній сумівській роботі. Проблеми СУМ були зреферовані на Пленумі ТП з ширшого еляборату, з якого для нашого Бюлетеня дамо лише витяги тих істотних місць, де проблеми унааявлені і є потреба на ін-тервенцію збоку організаційних чинників, щоб ситуацію направити.

Провідною ідеєю в унапрявленні нашої молодечої організації - СУМ на майбутнє служать, як увесь час до тепер слова "Звернення Воюючої України до молоді на чужині", написані генералом Романом Шухевичем-Чупринкою.

"Ти, молоде - мовиться у "Зверненні" - мусиш бути високоорганізованою й активною, мусиш постійно сталити свою ідейність та невпинно підносити свій рівень загального й фахового знання та політичної вироблености, пильно зберігай себе перед розкладовими впливами, які розхитували б Твою ідейність та підривали б моральну стійкість".

Нашій молоді треба весь час пригадувати на слова цього "Звернення"; на цей чудовий голос з нашої героїчної історії, щоб вони постійно розтривожували її сонність і кликали до активної праці...

Якщо йдеться про проблеми СУМ, їх є цілий ряд. Між ними найважливіша - занедбання на відтинку виховної роботи з юнацтвом СУМ по Осередках. В деяких Осередках юнацтво СУМ занедбане і забуте. Якщо не будемо серйозно і систематично над ним працювати, то в майбутньому на нашому терені будуть труднощі на відтинку організаційної й громадської роботи.

Роля сеньйорів в СУМ ніяк не закінчена. Молодь молодіжної організації оточена вмілою опікою старших може навчитися багато від них та при їхній допомозі зможе скоріше набратися досвіду, ^{сама} що інакше триває роки, заки молода людина збагачуватиметься поволі своїм власним досвідом. Це може лише підсилити нашу сумівську виховну працю, якщо б кожна молода Управа мала трое, четверо сеньйорів для порад, помочі і конкретної роботи, то можна б бачити великі користі з того в праці даного Осередку.

Самодіяльні гуртки це великий позитив для нашої Спілки. Не кожна людина може бути виховником, чи головою, чи членом Управи, але якщо має почуття любови до свого рідного, то вона може добре віддати себе для праці в культурній ділянці. Вона є конечна частина праці СУМ, що розвивається далі, але цю культурну ділянку треба поширити.

Зовнішня діяльність СУМ є це одна із пару ділянок, що значно краще стоїть по Осередках, а це зокрема по лінії акцій, за які сумівці заслужили собі на признання. Успіхи в зовнішній роботі СУМ видно скоріше, як з виховної роботи і тому зовнішня робота притягає молодь, але тут необхідно постійно давати напрямні, щоб активізувати молодь та вказувати їй на все нові форми зовнішньої діяльності. В СУМ піднято тепер справу активного включення молоді мішаних подруж в англо-українськи товариство, яке необхідно відновити на нашому терені.

До справ таборування СУМ мусить поставитися серйозніше. Крайова Управа свідомо своїх недотягнень і рішена внести корисні корективи, але й Управи Осередків мусять дати значно більший вклад у підготовку юнацтва і молоді до таборів. Табори мають скріплювати і підсилувати виховну працю Осередків, дати юнацтву розвагу українського характеру, щоб на довго залишилося вражіння таборовій молоді. Крім зусиль збоку Управ Осередків і проводів нашого організованого життя для мобілізації молоді і юнацтва, а теж виховників і технічний персонал до сумівських таборів, необхідні є теж для цього зусилля збоку наших проводів і членства і контролі над тим, чи є відповідна по громадах рекляма, заохота, чи зголошені до виховного персоналу і керівництва таборами найкращі і найбільш кваліфіковані сумівські сили, а в тому й виховники-сеньйори. До тих справ повинен з душею ангажуватися наш організаційний актив.

Рідкісним виявом у житті СУМ є товариські зустрічі і забави, бо вони дають можливість для зустрічей і пізнавання себе молодим сумівцям і у свobodній атмосфері не лише розважати себе, але й щось корисного навчитися один від другого. Незабуваймо, що багато молодих подруж, які існують, мають свій початок на таких товариських зустрічах і на сумівських таборах. Зустрічі часто зроджують нові ідеї та думки.

Назагал треба ствердити, що там, де існує активна Управа СУМ, там активно діє сумівське життя в клітині СУМ і в громаді. Активна Управа мобілізує до праці докiллЯ. До активної сумівської клітини молодь горнеться, навіть зпоза рядів СУМ. Протилежний процес відбувається, коли ведеться робота доривочно, без чіткого плану і без належного зусилля. Тоді підупадає Осередок, бо в ньому йшла робота без ентузіазму, Осередок входить у кризу, з якої пізніше не легко двигнутися вгору.

Треба пам'ятати, що в еміграційних обставинах імунітетом проти асиміляції-денационалізації української молоді, є активне виховання на всіх можливих позовах стику молоді з оточенням.

Сьогодні СУМ знаходиться в переходовому стані - батьки все далі відходять від активної в СУМ праці, а на їх місце не стає на шлях активної роботи стільки молодих, щоб в повні перебрати обов'язки, завдання і функції сеньйорів, які відійшли. Це проблема не лише чисто сумівська, але й цілої нашої громади.

Нашим завданням, завданням організаційного активу є окрилити своєю опікою СУМ, сприяти його ростові і діяльності. Від успіхів СУМ залежить й майбутнє українського організованого життя і продовження нашої боротьби у Великій Британії за Українську Самостійну Соборну Державу.

Кличемо сумівську молодь й актив СУМ вийти гордо на сумівський шлях, що є стежиною широкого організаційного шляху і йти по ньому твердо і відважно, хоч не легкий той наш шлях. Ідучи по ньому ми свідомі того, як гарно і поетично висловила в одній із своїх поезій Ірина Сенік: - "По краю урвища не легко іти", але, як і вона кажімо собі, що: - "моя дорога ніколи не була ваганням". Дотримуючись такого становища актив СУМ сповнятиме своє велике завдання одночасно теж, як члени Організації, завдання плекання і вирощування зміни, молоді кадри ОУН із Юнацтва СУМ, окремою системою.

ФФФФФФФФФФ

З М І С Т

	Стор.
М. Тур	
"Сектор Зовнішньої Політики - Завдання і Напрямні	1
"Напрямні Української Зовнішньо-політичної Діяль-	
ности у світлі VI Великого Збору ОУН"	2
М. Р.ий	
"Наші найближчі завдання"	4
М. Рій	
"Рамовий план діяльності зовнішньо-політичної ре-	
ферентури".	5
Л. Сокольський	
"Справи Юнацтва ОУН"	6
Т. Степовий-Морозенко	
"Активізуймо антимосковський фронт"	7
І. Соловій	
"Справи Військового Сектору"	8
"Про дерево національних задач" -С. Говерля	9
Зенон	
"Проблеми СУМ"	12

xxxxxXxxxxx